

லக்மினி செனிவிரட்ண
LL.M (Harvard), (LL.B (Hons)
(Colombo), Attorney-at-Law)
மற்றும்
ஆய்வுக்குழுவுக்கும்
எமது நன்றிகள்

அமைச்சர் மட்ட செலவினத்தைக் கூர்ந்து கவனித்தல் : உண்மையைத் தேடிய பயணம்

இலங்கையின், அமைச்சர் மட்ட செலவினக் கண்காணிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் பிரகரிக்கப்படும் இரண்டாவது படிநிலை அறிக்கை இதுவாகும். பகுப்பாய்வும், கருத்துக்களும், தற்போதுள்ள சமூக அரசியல் சட்ட அமைப்புகள் இலங்கையில் பாரிய அமைச்சரவையைப் பராமரிப்பதில் சம்பந்தப்பட்ட சட்ட நிதிப் பாதிப்புகள் பற்றி இன்று வரையிலான திட்டக் கண்டு பிடிப்புகளை, அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும்.

முகவுரை

அமைச்சர்கள் மட்ட செலவினக் கண்காணிப்புத் (MEM) திட்டத்தின் பிரதான நோக்கம் சிறந்த பரிபாலனம் குறித்து பொதுமக்கள் கோரிக்கை விடுப்பதை உருவாக்கும் எண்ணத்துடன் இலங்கையில் பாரிய அமைச்சரவையை பராமரிப்பது தொடர்பாக தரவுகளை உறுதிப்படுத்துவதும், பரிபாலனம் மீது அதன் செல்வாக்கை மதிப்பீடு செய்வதுமாகும். அமைச்சர்கள் என்றல்லாது அமைச்சர்கள் மீது கவனம் செலுத்தப்படுகையில் செலவினம் அமைப்பில் தற்போதுள்ள குறைபாடுகள் போன்றவற்றைக் கண்காணிக்க அரசாங்க நிதிப் பயன்பாட்டிற்கும், அது தொடர்பான பதில் சொல்லும் பொறுப்பை உறுதிப்படுத்தும் தேவைக்கும் இடையில் தொடர்பு இருப்பதை ஏற்று நிதி ஒதுக்கீட்டில் கையாளப்படும் நடைமுறை, சட்ட ஏற்பாடுகள், வழக்கில் உள்ள வழிமுறைகள் என்பன தொடர்பாக தகவலை உறுதிப்படுத்தல், நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். எழுத்தாவணம், இன்ரர்நெட் மதிப்பீடுகள், தனிப்பட்ட நேர்காணல்கள் போன்ற பல்வேறு ஆய்வு உத்திகளைப் பயன்படுத்தி இந்நிகழ்ச்சித் திட்டம் அதன் நோக்கங்களை எய்துவதற்கு முற்பட்டது. திட்டத்தின் நான்கு மாத செயற்பாட்டுக் காலத்தில் கணிசமான முன்னேற்றம் காணப்பட்ட போதிலும் மதிப்பீட்டுக் காலம் முழுவதும், தற்போதைய அமைச்சரவையில் அமைச்சர் மட்ட செலவினம் பற்றிய உத்தியோகபூர்வ ஆவணத் தகவலைப் பெறுவது பெருந்தடையாக இருந்தது. இதனால், இந்த அறிக்கை தகவல் பெறுவதற்கான வழிகளும், இலங்கையில் தற்சமயம் உள்ள அரசியல் அமைப்பில் வெளிப்படையான பொறுப்புக்கூறும் பரிபாலனத்தை உறுதி செய்வதற்கும் இடையிலான தொடர்பைப் பகுப்பாய்வு செய்கின்றது.

உள்ளடக்கம்

1. முகவுரை
2. அடிப்படைக் கோட்பாடுகள்
ஜனநாயக வழிமுறையின் ஒரு
பகுதியாக தகவல் பெறும் உரிமை.
3. MEM திட்ட அனுபவம்
4. இலங்கை சட்டத்தின் கீழ்
தகவல் பெறும்
உரிமையை
அங்கீகரிப்பதற்கான
முயற்சிகள்
5. இலங்கை சட்டத்தின் கீழ்
தகவல் பெறும்
உரிமையை
அங்கீகரிப்பதற்கான
முயற்சிகள்
6. எதிர்கால வழிகாட்டுதல்கள்

அடிப்படைக் கோட்பாடு: ஜனநாயக வழிமுறையின் ஒரு பகுதியாக தகவல் பெறும் உரிமை.

இலங்கை பொதுமக்களுக்கு கிடைக்கும் வகையில் தகவல் பெறும் உரிமையை இலங்கையின் அரசியல் யாப்போ, பாராளுமன்ற சட்டம் ஏதுவுமோ அங்கீகரிக்கவில்லை. அரசியல் யாப்பிற்குள் அடிப்படை உரிமைகளாக சிந்தனைச் சுதந்திரத்துடன் தகவல் பெறும், வெளிப்படுத்தும் உரிமை இருப்பது குறித்து இலங்கையின் உயர் நீதிமன்றம் வாசித்துள்ள போதிலும் தகவல் உரிமையை வெளிப்படுத்துவதற்கு இயலாமை சட்டத்தில் ஒரு பாரதூரமான வெற்றிடமாக உள்ளது. அனேகமாக தேசிய பாதுகாப்பு என்ற போர்வையில் இலங்கையின் அரசாங்கத்துறையில் தகவலைப் பெறுவதற்கு வசதி செய்வதைப் பார்க்கிலும் கட்டுப்படுத்தவே பல ஆண்டு காலமாக விதிக்கப்பட்ட சட்டவாக்கம் உதவியுள்ளது.¹ நாட்டின் அடிப்படை உரிமைகள் சட்டத்துறைக் கோட்பாடுகள் சம்பவங்கள் பதிவாகியுள்ளன. குறிப்பிட்ட சட்ட ரீதியாக தப்பித்துக் கொள்ளும் வழிகள் அரசாங்க வளங்கள், நிர்வாகத் துஷ்பிரயோகத்திற்கும், தவறான முகாமைத்துவத்திற்கும், உட்பட வகை செய்துள்ளது. இதன் விளைவாக பொது மக்களுக்குக் குறிப்பிடத்தக்க நடைமுறைச் சிக்கல்களும், பொதுவாக அநீதியும், ஏற்பட்டுள்ளன. உண்மையில் தெரிவு செய்யப்பட்ட சமூக அங்கத்தவர்கள் நீதிமன்றத்தின் கட்டும் நடைமுறைகளுக்கு ஈடுகொடுத்து, பரிபாலனத்தில் பொறுப்புக் கூறும் தன்மைக்காக வெற்றியுடன் போராடிய சில சந்தர்ப்பங்களும் உள்ளன. இத்தகைய சம்பவங்கள் மிகக் குறைவாக இருப்பதால் பொறுப்புக்கூறும் தன்மைக்கான பொதுமக்களின் கோரிக்கை புறக்கணிக்கப்படுவது மாத்திரமல்லாது, பரிபாலனத்தில் அதிகாரமுள்ள பதவிகளை வகிப்போர் தண்டனையிலிருந்து விலக்குப் பெறும் கலசாரத்தையும் தொடர்ந்து பேணுவதற்கு உதவுகின்றது.

பொது மக்களுக்கான தகவல் கிடைப்பதில் உள்ள பற்றாக்குறை சந்தேகத்திற்கிடமில்லாத காரணங்களினால் ஒரு பிரச்சினையாகவே உள்ளது. உதாரணமாக இந்தத் திட்டத்தில் தகவல் பற்றாக்குறை ஜனநாயகக் கோட்பாடு, ஜனநாயக வழிமுறை என்பவற்றை தரக்குறைவாக்குகிறது என்பது அர்த்தமாகும்.

ஜனநாயகக் கோட்பாடு, மக்களின் நம்பிக்கைக்கு ஏதுவாக தெரிவான பிரதிநிதிகள் தமது அதிகாரங்களைப் பிரயோகிக்க வேண்டுமென்றும், பிரஜைகளுக்கு பொறுப்புக் கூறும் தன்மையைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றும் யோசனை கூறுகிறது. ஆனால் பிரதிநிதிகள் தமது பலத்தையும், அதிகாரத்தையும் எவ்வாறு பிரயோகிக்கிறார்கள் என்பது குறித்து, எவ்வித தகவலும் அல்லது மிகக்குறைந்த தகவல் கிடைக்கப் பெறுமானால் பிரஜைகள், பிரதிநிதிகளைப் பொறுப்புக் கூறும் தன்மை வாய்ந்தவர்களாக கருத முடியாது. ஜனநாயக வழிமுறை இதனால் ஸ்தம்பிதமடைகின்றது. இலங்கை அரசியல் யாப்பின் வாசகம் 3 மற்றும் 4 இன் பிரகாரம், இறைமை மக்களிடமே உள்ளது.

அரசியல் யாப்பு மக்களுக்கு இறைமையை உரிமையாக்கவில்லை. அது முன்னரே இருந்த அம்சத்தை அங்கீகரிக்கிறது என்று நீதியரசர் மார்க் பெர்ணாந்து குறிப்பிட்டுள்ளார்.² இந்த வாதமானது தெரிவு செய்யப்பட்ட அமைச்சர்கள் மக்களின் பிரதிநிதிகளே அவர்கள். எக்காலத்திலும் மக்களின் இறைமை அதிகாரத்திற்கு பொறுப்புக் கூறும் தன்மையுடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். என்பதை மேலும் வலுப்படுத்துகிறது. இதனால் ஜனநாயகக் கோட்பாடும், ஜனநாயக வழிமுறையும் தரக்குறைவாக்கப்படுகையில், மக்களின் பிரதிநிதிகள் இலங்கை அரசியல் யாப்பின் இலட்சியத்தை மதிக்கவில்லை என்ற தர்க்கரீதியான முடிவுக்கே வரவேண்டியுள்ளது. அவர்கள் மக்களை இறைமையுடையவர்களாகக் கருதவில்லை. மக்களுக்கு பொறுப்புக் கூறும் தன்மை தமக்கு இருப்பதாகவும் அவர்கள் கருதவில்லை. இதனாலேயே பிரதிநிதிகள் தமக்கு ஒதுக்கப்பட்ட அரசாங்க வளங்களையும், நிதியையும் எவ்வாறு பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பது பற்றிய தகவலை பொதுமக்கள் பெற முடியாதுள்ளது.

¹ உ-ம் உத்தியோகபூர்வ இரகசியங்கள் அதிகாரச் சட்டம் இல 32.1955இலங்கைப் பத்திரிகையாளர் மன்றச் சட்டம் இல 5.1973, பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டம் இல 48.1579.

² இது தொடர்பாக பெர்ணாந்து MDH: "நெருப்புக் கக்கும் பாம்பு போன்ற தோற்றமுள்ள விலங்கை தோற்கடித்தல்". - ஊழலை எதிர்க்கும் ஆயுதங்கள் வெள்ளை அறிக்கை. இலங்கை ஊழல் எதிர்ப்புத் திட்டம் ARD Inc (2007) ௨௦௦௭.

MEM திட்ட அனுபவம்

தகுந்த தகவல் பெறுவதில் பற்றாக்குறை, அமைச்சர் மட்ட செலவினம் தொடர்பாக தகவல் கிடைக்கப்பெறாமை என்பன இத்திட்டம் எதிர்நோக்கிய இரு தடைகளாகும். இது தன்னளவில் ஒரு பிரச்சினையாக உள்ளதோடு, இலங்கை சமூகம் எதிர்நோக்கும் பாரிய பிரச்சினையின் அறிகுறியாகவும் உள்ளது.

உத்தியோகபூர்வமாக ஆவணப்படுத்தப்பட்ட தகவல்

இலங்கையில் தற்போதைய சமூக – அரசியல் பொருளாதார அம்சத்தில் பாரிய அமைச்சரவையை பராமரிப்பதன் தீமையான பாதிப்பை மதிப்பிடுவது ஆய்வின் நோக்கமானதால், தற்போதைய அமைச்சரவையின் உத்தியோகபூர்வ தகவலை மற்றும் இது சம்பந்தமான செலவின ஒதுக்கீடு என்பன பற்றிய தகவலைப் பெறுவது அவசியமாகும். எவ்வாறாயினும், இந்தத் தகவல் பகிரங்கமாக கிடைக்கத் தக்கது என்று வகுக்கப்பட்டுள்ள போதிலும், இது பற்றி உத்தியோகபூர்வ ஆவணங்களைப் பெறுவதற்கு நீண்ட நேரமும் முயற்சியும் செலவிடப்பட வேண்டியுள்ளது. உதாரணமாக இலங்கையில் தற்போதுள்ள அமைச்சரவை அமைச்சர்களின் உத்தியோகபூர்வ உரிமைகள் பற்றிய அறிக்கையானது திட்டத்திற்குத் தேவைப்பட்ட அடிப்படை ஆவணங்களில் ஒன்றாகும். ஆய்வுக்குழு இது தொடர்பாக தகவல் வழங்கக் கூடிய சகல சாத்திய வளங்களையும் நாடியது.

அதாவது நிதி திட்டமிடல் அமைச்சு, குடிசனப்புள்ளி விபரத் திணைக்களம்³ ஆகியவற்றின் உத்தியோகபூர்வ வெப் தளங்கள் அரசாங்க திறைசேரி, ஜனாதிபதி செயலகம் ஆகியவற்றின் உத்தியோகத்தர்கள், தற்போதைய அமைச்சரவை அமைச்சர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியோருடன் தனிப்பட்ட பேட்டிகள் என்பன மூலம் திட்டம் அமுலாக்கப்பட்ட மூன்று மாத காலத்திற்கும் கூடுதலான காலப்பகுதியில் தகவல் பெற முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவற்றால் எவ்வித பயனும் கிடைக்கவில்லை. இந்த உத்தியோகத்தர்கள் சிலருடன் தனிப்பட்ட பேட்டி காண்பது பெரும் கஷ்டமாக இருந்தது என்பது குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

(திட்டத்தின் ஆரம்ப மாதங்கள், தேசிய வரவு செலவுத் திட்டம் வெளியான காலப்பகுதியை ஒத்திருந்தது) அனேகமானோர் இவை பகிரங்கமாக கிடைக்கப் பெறக் கூடிய தகவல்கள் என்றே கூறினார்கள். அத்துடன் பேட்டி காணப்பட்டவர்கள் - அமைச்சர்களின் உத்தியோகபூர்வ உரிமைகளை தீர்மானிக்கும் பொறுப்பு எந்த நிறுவனத்திற்கு உள்ளது என்பது தொடர்பாக தெரிவித்த கருத்துக்களில் தெளிவின்மை குறிப்பிடத்தக்க நேரத்தையும், சக்தியையும் விரயமாக்கியது. திட்டத்தில் உத்தியோகபூர்வ காலப்பகுதி முடிவதற்கு சில வாரங்கள் முன்னதாகவே தகுந்த அரசாங்க சுற்று நிருபம், இது தொடர்பான உத்தியோகபூர்வமற்ற இடத்திலிருந்து கிடைக்கப் பெற்றது என்று கூறுவது இங்கு கவனிக்கத் தக்கதாகும்.

நேரகாலத்துடன் தகவல் கிடைக்கப் பெறாமை, ஒரு குழப்ப நிலையை ஏற்படுத்தியது. ஊடகங்களில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டது போன்று அரசாங்க வளங்கள் துஷ்பிரயோகம் பற்றிய முதல் எண்ணம் எழுப்பப்பட்ட போதிலும் அமைச்சர் மட்ட செலவினம் தொடர்பாக உத்தியோகபூர்வ ஆவணப்படுத்தப்பட்ட தகவல் கிடைக்கப்பெறாமை, துஷ்பிரயோகம் அல்லது பொறுப்புத் தன்மை குறித்த குற்றச்சாட்டு எதனையும் நிரூபிக்கும் சாத்தியத்தை தடை செய்தது.

இரண்டாம் நிலை வளமூலங்கள்

சொந்தமுயற்சிகள் மூலம் அரசு உத்தியோகத்தர்களின் பொறுப்புக் கூறும் தன்மையை உறுதிப்படுத்தும் தகவலைப் பெறுவதில் பொதுமக்கள் அல்லது விழிப்புக்குழுக்கள் இத்தகைய கஷ்டங்களையும் தடைகளையும் எதிர்நோக்குகையில் கிடைக்கத்தக்க வேறு வளமூலங்களை நாட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அமைச்சர் மட்ட செலவினத்தைப் பொறுத்த வரை, வேறு இரண்டு வழிகள் உள்ளன.

- ◆ பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்றத்தில் வினா எழுப்பதல்.
- ◆ ஊடக அறிக்கைகள்.

MEM திட்ட கண்டுபிடிப்புக்கள் தொடர்பாக இந்த இரு வழிமுறைகளும் ஏமாற்றம் தருவனவாகவே உள்ளன.

³ 2008 பெப்ரவரி 18 இல் இருந்தவாறு.

பாராளுமன்றத்தில் வினா எழுப்புதல் - பாராளுமன்றத்தில் கேள்வி கேட்பது குறித்த யதார்த்தத்தை MEM திட்டம் முன்னர் ஒரு தடவை வெளிப்படுத்தியிருந்தது. குறிப்பிட்ட அமைச்சரிடம் இருந்து பதில் பெறுவதில் ஏற்பட்ட தாமதம், மற்றும் தட்டிக் கழிக்கும் விதத்திலான பதில்கள் என்பன கண்காணிப்பு வழிமுறையில் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் பயனற்ற செயல் முறைகளாகியுள்ளன. உதாரணமாக நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ள ஜனாதிபதி சீனாவுக்கு மேற்கொண்ட உத்தியோகபூர்வ விஜயத்தின்போது வழமைக்குமாறான பெரும் குழுவினர் அவருடன் சென்றிருந்தமை குறித்து நேரகாலத்தில் பாராளுமன்றத்தில் பதில் கிடைப்பதற்கு நான்கு மாதங்களுக்கும் கூடுதலான காலம் எடுக்கப்பட்டது.⁴ பரிபாலனத்தின் பொறுப்புத் தன்மை இந்தத் தாமதம் காரணமாக இல்லாது போய்விட்டது.

பொதுமக்களுக்கு பெறுமதியான அக்கறையுள்ள அரசாங்க, 'திணைக்களத் தகவலை அமைச்சின் அல்லது திணைக்களத்தின் தலைவரின் விருப்பத்திற்கமைய வெளியிடப்படுகிறது. அதிகாரம் இல்லாத உத்தியோகத்தர் தமது உத்தியோகபூர்வ தகவலையினால் பெற்ற தகவலை வெளியிடுவது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. செயலாளர் அல்லது தலைவரின் அனுமதியில்லாமல் உத்தியோகபூர்வ ஆவணங்கள் வெகுஜன ஊடகங்களுக்கு அனுப்பப்பட இயலாது. அவ்வாறு வெளியிடப்படும் எந்தவொரு தகவலும் அபிப்பிராயமாக அல்லது செய்தியாக மட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. மொத்தமாக அரசாங்கத்தை அல்லது ஒரு அரச நிறுவனத்தை அல்லது உத்தியோகத்தரை அவமதிப்புக்கு உள்ளாக்குமானால் தகவல் எதுவும் வெளியிடப்படமாட்டாது. இது சம்பந்தமாக ஏதாவது சந்தேகம் இருப்பின் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் விளக்கமளிப்பார். (நிறுவன சட்டக்கோவை 1999 தொகுதி 11 அத்தியாயம் 47 5.6

ஊடக அறிக்கை, இது பற்றி ஆராய்ந்தபோது இன்று ஆய்வுபூர்வ இதழியலில் குறிப்பிடத்தக்க பிரச்சினை, அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களின் துஷ்பிரயோகம் குறித்து உத்தியோகபூர்வமாக தரவுகளை பெற இயலாமையும், கஷ்டங்கள் இருப்பதும் தெரிய வந்துள்ளது. நிறுவப்பட்ட ஊடகக் கோட்பாடுகளின் பிரகாரம், ஊடகங்கள் அறிக்கைகளை வெளியிடுவதற்கு முன்னர், பத்திரிகையாளர்கள் அவற்றின் உண்மைத் தன்மை பற்றி சரியாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதாகும். அமைச்சர் மட்ட செலவினம் என்ற அரசியல் உணர்வுபூர்வ விவகாரங்களில் அமைச்சுக்களில் அதிகார பதவி வகிக்கும் நபர்களிடமிருந்து ஊர்ஜிதம் பெறப்படல் வேண்டும். கருத்துப் பெறுவதற்கு இந்த உத்தியோகத்தர்களை சந்திக்க முடியாதிருப்பதும், இத்தகைய தகவல்களை பொதுமக்கள் பார்வையிடுவதற்குத் தடையாக சட்டம்⁵ வழங்கியிருக்கும் காப்புரிமையும், அமைச்சர்களின் நடவடிக்கைகள், நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமை என்பவற்றை வெளியிடுவதில் அர்த்தபூர்வமாக பங்கை ஆற்றுவதற்கு குறிப்பிடத்தக்க அளவு தடையாக உள்ளன.

சம்பவம் பற்றி விரிவான ஆய்வை வழங்க முடியாமை, பொதுமக்களுக்கு நம்பகமான அறிக்கையை தருவதற்கு தடையாக உள்ளது. அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களின் பொறுப்புக்கூறும் தன்மையை உறுதிப்படுத்துதற்கான ஊடகத்தின் செயலாற்றலை நிச்சயமாக குறைத்துவிடுகிறது.

இறுதியாக வெளிப்படைத் தன்மை இல்லாமை, பொது நலனுக்காக அரசியல் யாப்புப் பொறுப்புடன் பொதுமக்களினால் தெரிவு செய்யப்பட்ட இந்தப் பிரதிநிதிகள் பொறுப்பற்ற தன்மையுடனும், பரிபாலனத்தில் ஊழல் நடைமுறைகளைத் தொடர்ந்து சுதந்திரமாக மேற்கொள்ளவும் வகை செய்கிறது. வேறு சொற்களில் விபரிப்பதனால் சட்டபூர்வமாக பொதுமக்களுக்குத் தெரிய வேண்டிய தகவலை, தர மறுப்பதன் மூலம் தொடர்ந்து அதிகாரத்தில் இருப்பதற்கு பொதுமக்களின் நம்பிக்கைக் கோட்பாட்டை மீறி அவர்களால் அதிகாரத்தை பிரயோகிக்க முடிகிறது.

பரிபாலனம் தொடர்பாக பொதுமக்களுக்கு தகவல் கிடைப்பதற்கு வழி இல்லாமை அமைச்சர்கள் உட்பட இலங்கையில் அதிகாரமுள்ள பதவிகள் வகிப்போரிடையே பொறுப்பற்ற தன்மையுள்ள சுய செல்வாக்கை வளர்க்கும் கலாசாரத்தை வளர்த்துள்ளது.

இலங்கை சட்டத்தின் கீழ் தகவல் பெறும் உரிமையை அங்கீகரிப்பதற்கான முயற்சிகள்.

தகவல் பெறும் உரிமையை உத்தரவாதப்படுத்தும் சட்டவாக்கத்தை அறிமுகம் செய்ய கடந்த சில ஆண்டுகளாக பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 2003 ஆம் ஆண்டில் அமைச்சரவையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சிவில் சமூகத்தில் குறிப்பிடத்தக்க ஈடுபாட்டுடனான விடயம் குறித்து விடுவிக்கப்பட்ட முன்னேற்றகரமான நகல் சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இலங்கை சட்ட ஆணைக்குழுவினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அண்மைய சட்ட நகல் 2006 இலிருந்து அரசாங்கத்திடம் செயற்படுத்தப்படாத நிலையில் உள்ளது போல் தெரிகிறது. இதில் பல முன்னேற்றகரமான யோசனைகள் அடங்கி உள்ளன. இந்த நகல் சட்டப் பிரகாரம்⁶

⁴ இந்த விவகாரம் 2007 மார்ச் 23 இல் பாராளுமன்றத்தில் எழுப்பப்பட்டு 2007 ஓகஸ்ட் 7இலில் பதில் வழங்கப்பட்டது. (Hansard)

⁵ ஐந்து நிறுவனச் சட்டக்கோவை 1999 தொகுதி இரண்டு அத்தியாயம் 47 http://www.lakbimanews.lk/archivi/lakhimanews_08_03_16news/lnknew1.htm S -6 ஊடக அறிக்கைகள் 2008 மார்ச் போன்று அண்மைய அரசாங்க கற்று நிருபங்களை மேற்கோள் காட்டியுள்ளன.

⁶ சுதந்திர தகவல் சட்டமூலத்தின் நகலினது S-2க்கு பெரும் தொடர்புள்ள தேவையுள்ளமை

பாக்களாதேஷ் (நகல்)
தகவல் பெறும்
உரிமைக்கான அபிகாரச்
சட்டம் 2008

தகவல் பெறும்
உரிமையானது குறிப்புகள்
பொட்டுப் பிரதிகள்,
சான்றுப்படுத்தப்பட்ட
பிரதிகள், மென்ரகப் பிரதிகள்
தகவல் மாதிரிகள்,
சான்றுப்படுத்தப்பட்ட பிரதிகள்
என்பனவற்றை பெறும்
உரிமையை உள்ளடக்கியது.
எந்த ஒரு அமைச்சையும்
அல்லது அரசாங்க, அரச
நிதியத்தினால்
நிர்வகிக்கப்படும் சபைகள்
என்பனவற்றை உள்ளடக்கிய
அரசாங்க
அதிகாரசபையிலிருந்து
ஆவணங்கள் (மென்ரக
கடினரக பிரதிகள்) படங்கள்,
புகைப்படங்கள்,
வீடியோக்கள் என்பன
அடங்கிய ஆவணங்களை
பெறும் உரிமை என்று
இதற்கு வரிவாக
வரைவிலக்கணம்
கூறப்பட்டுள்ளது.
(மூலம்: LST
மீளாய்வு, தொகுதி 18, இதழ்
243, ஜனவரி 2008)

ஒரு அரசாங்க அதிகார பீடத்தின் பாதுகாப்பில் அல்லது கட்டுப்பாட்டில் உள்ள உத்தியோகபூர்வ தகவலைப் பெறும் உரிமை ஒவ்வொரு நபருக்கும் உள்ளது. ஒவ்வொரு அரசாங்க அதிகார பீடத்திற்கும் தகவல் அதிகாரிகள் (IOS) நியமிக்கப்படல் வேண்டும் என்று இந்த நகல் சட்டம் தெரிவிக்கின்றது. இந்த உத்தியோகத்தர்கள் பொது மக்களினால் தகவல் பெற விடுக்கப்படும் வேண்டுகோள்களுக்கு செவிமடுக்கவும், இது சம்பந்தமாக பொது மக்கள் கோரும் வேறு எவ்வித உதவிகளையும் வழங்கும் உரிமைக் கட்டளையையும் கொண்டுள்ளனர்.⁷ இந்த தகவல் உத்தியோகத்தர்கள் சுதந்திரமாக செயற்படுவதற்கென, சட்டம்⁸ இந்தப் பதவிக்கு அதிகாரச் சட்ட மூலம் தகவலை வழங்க சிவில், குற்றவியல் நடைமுறைகளிலிருந்து காப்புரிமை வழங்குகிறது. MEM திட்டப் பிரசாரம் நடத்தப்பட்ட நேர்காணல்களின்போது பல பத்திரிகையாளர்கள், பொதுமக்களின் ஆதிக்கத்தில் சட்டபூர்வமாக இருக்க வேண்டிய அமைச்சர் மட்ட நடவடிக்கைகள் செயற்பாடினமை என்பன தொடர்பான தகவலை வெளிப்படுத்தாது வைத்திருப்பதற்கு நிறுவனச் சட்டக் கோவையின் கீழ் அரசு உத்தியோகத்தர்களுக்கென கையாளப்படும் தற்போதைய சட்டமானது ஒரு கேடயமாகப் பயன்படுத்தப்படுவதாக தெரிவித்துள்ளனர். MEM திட்டத்தைப் பொறுத்த வரை நகல் சட்டமானது அமைச்சர்கள் தமது அமைச்சின் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக பொதுமக்களுக்கு தகவல் கிடைப்பதற்கான நேரடிப் பொறுப்பைக் கொண்டிருப்பதை அமுலாக்குகிறது என்பதாகும்.⁹

தகவல் உத்தியோகத்தர்களின் வகிபாகம் மற்றுமொரு விடயத்தில் பொது மக்களுக்கு தகவல் கிடைப்பதை உறுதிப்படுத்தும் தீர்க்கமான நிலையைக் கொண்டுள்ளது. தகவல் பெறுவதற்கு எவரை அணுக வேண்டும் என்பதையிட்டு நிச்சமற்ற தன்மையும், குழப்பமும் MEM ஆய்வில் காணப்பட்டமை ஒரு குறிப்பிட்ட தடையாகும். உதாரணமாக அரசாங்க திறைசேரி, ஜனாதிபதி செயலகம் என்பவற்றுக்கு பல தொலைபேசி அழைப்புக்களை மேற்கொள்ள வேண்டியதாக இருந்தது. அமைச்சரவை அமைச்சர்களில் உத்தியோகபூர்வ கடமைப்பாடுகளை தீர்மானிக்கும் பொறுப்பு இவற்றில் எந்த நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை தீர்மானிக்கவே இந்த அழைப்புகள் விடுக்கப்பட வேண்டி இருந்தது. திட்டத்தின் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட காலப்பகுதி கருதியும் ஒரு விடயம் தொடர்பாக நீண்ட கால மற்றும் முயற்சிகள் காரணமாகவும், தேவைப்பட்ட ஆவணம் உத்தியோகப்பற்றற்ற இடத்திலிருந்து இறுதியாகப் பெறப்பட்டது. இந்தப் பின்னணியில் பொதுமக்களுடன் இணைந்து செயற்பட சட்ட உரிமைக் கட்டளையின் கீழ் ஒரு குறிப்பிட்ட உத்தியோகத்தரை நியமிப்பது பாராட்டப்படத்தக்கதும், பயனுள்ளதுமான நடவடிக்கையாகும்.

மேலும் நகல் சட்டமூலத்தின் பிரகாரம் அரசு அதிகாரம் கொண்ட ஒவ்வொரு உத்தியோகத்தரும் தீர்மானத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு நபர் காரணங்களை வெளிப்படுத்துமாறு கேட்டு விண்ணப்பிக்கையில் தமது தீர்மானத்திற்கான காரணங்களை எழுத்தில் தரும் கடமையைக் கொண்டுள்ளார்.¹⁰ ஒரு பிரஜை குறிப்பிட்ட தீர்மானத்திற்கான காரணத்தை தெரிந்தால் மாத்திரமே அத் தீர்மானத்தை எதிர்க்க முடியும் என்பதனால் இது பாராட்டத்தக்க ஏற்பாடாகும்.

தகவல் பெறும் உரிமையை பொதுமக்களுக்கு வழங்கும் நகல் சட்ட அணுகுமுறையானது அதிகாரிகளினால் தமது பலத்தை பிரயோகிப்பதில் தேவையான கட்டுப்பாடுகளையும், சமத்துவங்களையும், வழங்கும் அதே வேளையில் சட்டத்தின் கீழ் தகவல் பெறுவதற்கான உரிமையை அதிகரிப்பதற்கு மனப்பூர்வமான முயற்சி என்பதையும் காண்பிக்கின்றது.¹¹

⁷ Ibid., S.22

⁸ Ibid . S 29

⁹ Ibid . S 8 – 9

¹⁰ Ibid S 3

¹¹ அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள் தகவல் உத்தியோகத்தர்கள் மீதான பொறுப்பு தவிர நகல் சட்டம், தகவல் ஆணைக்குழுவின சுதந்திரத்தை ஏற்படுத்த வகை செய்கிறது. அதிகாரச்சட்டம் (S 13) இன்

தகவல் பெறும் உரிமை அதிகாரச் சட்டம் இல்22-2005 இந்தியா தகவல் பெறும் உரிமையானது இலத்திரன் அல்லது அச்சடிக்கப்பட்ட உருவியான தகவல் உள்ள சான்றுப்படுத்தப்பட்ட பிரதிகளை பரிசோதிக்கும், குறிப்பெடுக்கும் உரிமையை உள்ளடக்குகிறது. தகுந்த அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் நிதியில் இருந்து நேரடியாக அல்லது மறைமுகமாக கணிசமாக நிதியை பெறும் அல்லது மொத்தமாக அல்லது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கும் எந்த ஒரு தகவலும் இதில் அடங்கும்.

ஒவ்வொரு அரசாங்க அதிகாரசபையும் மற்றவற்றுக்கிடையில்

- தகவல் பெறுதல் உட்பட தகவலுக்கான உரிமைக்கு வசதி செய்யும் விதத்தில் சகல பதிவேடுகளையும், தகுந்த முறையில் பராமரித்தல் வேண்டும்.
- தீர்மானம் எடுக்கும் வழிமுறையில் மற்றவற்றுக்கிடையிலான தொடர்புடைய தகவலை ஆண்டு தோறும் பிரசுரித்து சரிபார்த்தல், மேற்பார்வை வழிகள் பொறுப்புக் கூறும் தன்மை என்பன உட்பட்டதாக தீர்மானம் எடுப்பதாக இந்த வழிமுறை அமையும். தான் வைத்திருக்கும் அல்லது கட்டுப்பாட்டுள் கொண்டிருக்கும் ஆவணங்களின் வகைகள் பற்றிய அறிக்கை, ஒவ்வொரு உத்தியோகத்தரும், ஊழியரும் பெற்றுள்ள மாதாந்த ஊதியம், ஒவ்வொரு ஏஜென்சிக்குமான வரவு செலவு ஒதுக்கீடு, சகல திட்டங்கள் பற்றிய விபரக் குறிப்பு, விநியோகிக்கும் பணம், உத்தேச செலவினம், அறிக்கைகள் கிடைக்கக்கூடிய அல்லது வைத்திருக்கும் தகவல் பற்றிய விபரங்கள், பிரஜைகள் தகவல் பெறுவதற்கான விபரங்கள் என்பனவும் இதில் அடங்கும்.
- பொதுமக்களை பாதிக்கும் முக்கிய கொள்கைகள் அல்லது அறிவிக்கப்படும் தீர்மானங்கள் என்பனவற்றை வகுக்கையில் சகல தகவல்களையும் பிரசுரித்தல்.
- பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிர்வாக அல்லது நீதவான் போன்றோரின் நடத்தலான தீர்மானங்களுக்கு காரணங்களை வழங்குதல்

(மூலம்:

<http://opensmin.nic.in/rt/WedActRTL.htm>)

MEM திட்டத்தின் கண்டுபிடிப்புக்களையும், அனுபவத்தையும் வைத்துப் பார்க்கையில், இந்த நகல் சட்ட மூலம் சட்டமாக அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கான தேவை புலனாகிறது. இத்தகைய முயற்சிகளுக்கு சட்டபூர்வ கட்டுக்கோப்பின் ஆதரவு இல்லாமல் தற்போதுள்ள தண்டணையிலிருந்து விலக்குப் பெறும் உரிமைக் கலாசாரத்தை எதிர்த்துப் போரிட முடியாது. அரசியல் போக்குக் காரணங்களினால் இதனை சட்டமாக்குதல் தொடர்ந்தும் தாமதமாகிறது.

தகவல் பெறும் உரிமைக்கான அதிகாரச் சட்டத்தை வகுப்பதற்கு சமாந்தரமாக கடந்த காலத்தில் மூன்று வழங்குகளிலாவது தகவல் பெறும் உரிமையை உயர் நீதிமன்றம் அங்கீகரித்துள்ளது. சிந்தனைச் சுதந்திரத்துள் அமைந்ததாக, குறிப்பிட்ட தகவல் பெறும் உரிமை எவ்வாறு சட்ட ரீதியான அங்கீகாரமாக வழங்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.¹² உதாரணமாக அண்மைய காலி முகத்திடல் வழக்கில்¹³ சூழல் மன்ற லிமிட்டட், நகர அபிவிருத்தி அதிகாரசபையை எதிர்த்து வாதிட்டது. காலி முகத்திடலை தனியார் நிறுவனத்திற்கு குத்தகைக்கு வழங்கியது. குறித்து தகவல் வெளியிடப்படாமையை எதிர்த்தே இந்த வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. நீதிமன்றம் கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்திற்கும் தகவல் பெறுவதற்கான வழிக்கும் இடையிலான தொடர்பு இது இல்லாவிட்டால் கருத்து வெளிப்பாடு குறிப்பிடத்தக்க அளவு பாதிக்கப்படும் என்பது பற்றி வலியுறுத்தியது. MEM திட்டத்திற்கு இந்த வாதத்தை அடுத்தடுத்து வைக்கையில் பிரதிநிதிகளின் அதிகாரப் பிரயோகம் தொடர்பாக தகவல் பெறுவதற்கான உரிமை இல்லாமை அவர்களின் நடவடிக்கைகள், அல்லது செயற்பாடினமை குறித்து பொறுப்புக் கூறும் தன்மையை பொதுமக்கள் கோருவதை எங்களது திறமையாகத் தடுக்க முடியும் என்பது தெளிவாகிறது. பொதுமக்களுக்கு நன்மை செய்யாது, அதிகாரத்தை காப்பாற்றி, தமக்கு செல்வம் திரட்டுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு அதிகாரத்தை பிரயோகிப்பதற்கு ஏதுவான சூழல்களை இது பேணிப் பாதுகாக்கின்றது. இந்த அளவில் தகவல் பெறுவதற்கான உரிமையை சட்டத்தில் எவ்விதத்திலாவது உள்ளடக்குவது மக்களின் பிரதிநிதிகளை மக்களுக்குப் பொறுப்புக் கூறுவார்களாக்குவது என்பது அரசியல் யாப்பு ரீதியாக தவிர்க்க முடியாததொன்று என்ற வாதத்தை வலியுறுத்துகிறது. பிரயோகிக்கக்கூடிய சட்ட ஏற்பாடு இல்லாத போதிலும் நீதிமன்றத்தில் மக்கள் நிவாரணம் கோருவதற்கு பொதுவாக உள்ள தகவலைப் பெறுவதற்கான தேவைக்கு அழுத்தம் கொடுக்கிறது.

தகவல் பெறும் உரிமை மீது கணிசமான பாதிப்புள்ள அரசாங்க ஆவணங்களை பார்ப்பதற்கான உரிமை தொடர்பாக இலங்கை நீதிமன்றங்கள் தீர்மானித்த ஏனைய வழக்குகள் குறித்தும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இது குறித்த இலங்கை சட்டப் பிரகாரம் சட்டம்¹⁴ மூலம் பரிசோதிப்பதற்கான உரிமை வழங்கப்படாவிட்டால் ஒரு நபருக்கு எந்த ஒரு அரசாங்க ஆணவத்தினதும் சான்றுப்படுத்தப்பட்ட பிரதியை பெறும் உரிமை கிடையாது. இதன் விளைவாக சட்டத்தின் கீழ் பொது ஆவணங்கள் என்று அங்கீகரிக்கப்படாத போதிலும் மக்களின் நலனைப் பாதிப்பவை என்ற காரணத்தினால் பொதுவானவை என்று கருதப்படும். சில ஆவணங்கள் உதாரணமாக அமைச்சரவை அந்தஸ்துள்ள அமைச்சர்களின் உத்தியோகபூர்வ தேவைகளை (அரசாங்க நிதியிலிருந்து செலுத்தப்பட வேண்டியவை) குறிப்பிடும் அரசாங்க சுற்று நிருபங்கள் பரிசோதனைக்கு அல்லது சாற்றுப்படுத்தப்பட்ட பிரதிகளைப் பெறுவதற்கு உத்தரவாதமில்லாதவிடத்து கிடைக்கப் பெறமாட்டா. தகவல் பெறும் உரிமைக்கும் , ஊழலை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கும் இடையிலான தொடர்பைப் பொறுத்த வரை, இந்த சட்டபூர்வ நிலையின் மொத்தப் பாதிப்பு பரிபாலனத்தில் வெளிப்படாத தன்மையையும் பொறுப்புக் கூறும் தன்மையையும் வலிந் து பெறப்படும் இலக்காக ஆக்கியுள்ளது.

ஏற்பாடுகள் அமுல் செய்யப்படுவதை பரஸ்பரம் கண்காட்டுக்கு இது ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆணைக்குழுவிரு குறிப்பிடத்தக்க அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கையில் அதிகாரங்களை பிரயோகிக்க சுதந்திரம் வெளிப்படாத தன்மை பொறுப்புக்கூறும் தன்மை என்பவற்றை உறுதிப்படுத்தவும் ஏற்பாடு உள்ளது.

¹² சுற்றாடல் நிதியம் UDA,SC(FR.APP 47/2004 நவம்பர் 28ம் திகதிய உயர் நீதி மன்ற அறிக்கை பெர்ணாந்து எதிர் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் (1983) 2 Sri L.R 311 ஹெதர் மண்டி எதிர் மத்திய சுற்றாடல் அதிகாரசபையும், ஏனைய அமைப்புக்களும்.உயர் நீதிமன்ற மேன்முறையீடு 58.'03 உயர்நீதிமன்ற அறிக்கை ஜனவரி 20 ஆம் திகதி 2004.

¹³ சுற்றாடல் நிதியம் எதிர் UDA,SC(FR.APP 47/2004 உயர் நீதிமன்ற அறிக்கை 2005 நவம்பர் 28

¹⁴ புத்ததாச எதிர் மகேந்திரன் 58 NLR 8 இலங்கையில் பொது ஆவணங்களை பரிசோதனை செய்யவும் பிரதிகளை பெறுவதற்குமான உரிமை சாந்தா ஜயவர்த்தன LST மறுபரிசீலனைதொகுதி 13 வெளியீடு 179 - செப்டெம்பர் 2002 பக்கம் 10

எதிர்கால வழிகாட்டுதல்கள்.

இந்த அறிக்கை சிறந்த பரிபாலனத்தை உறுதி செய்யும் விதத்தில் இலங்கைச் சட்டத்தில் தகவல் பெறும் உரிமையை உத்தரவாதப்படுத்த சித்தாந்த மற்றும் நியாய முறையிலான முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்ட முற்படுகிறது. இது இல்லாதவிடத்து ஏற்படும் பாரதூரமான பாதிப்பு குறித்து MEM திட்ட அனுபவத்தை பிரயோகிப்பதை இது புலப்படுத்துகின்றது. தகவல் பெறும் உரிமையை அங்கீகரித்தல், அரசாங்க ஆவணங்களைப் பரிசோதித்த சான்றுப்படுத்தப்பட்ட பிரதிகளைப் பெறுதல் என்பன இலங்கையில் ஜனநாயகத்தை புத்துக்கமடையச் செய்வதற்கு பெரிதும் உதவும் சட்டத்தைத் தொடர்ந்து பயனுள்ள சட்ட அமுலாக்கம், சட்டம் பற்றிய முன்னேற்றகரமான சட்டவாக்க விளக்கம் உள்ளிட்டதாக அமுல் செய்யப்படுகையில், சட்ட ஏற்பாடுகளைத் தாம் பயன்படுத்துவது தொடர்பாக பொதுமக்களிடம் சமமான குறிப்பிடத்தக்க பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்படுகிறது. சட்டத்தில் தெளிவுபடுத்தும் அங்கீகாரம், மக்களுக்கு ஜனநாயக வழிமுறையை புதுப்பிக்க வாய்ப்பு வழங்குகிறது. அத்துடன் பரிபாலனத்தில் உள்ள விவகாரங்களில் வெளிப்படைத் தன்மையும் பொறுப்புக்கூறும் தன்மையையும் புகுத்துவதற்கும் சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படுகிறது. சட்டம் ஒரு கருவிதான் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் அதனை மக்கள் திறமையாகப் பயன்படுத்த விரும்பினால் மாத்திரமே அது பயன்தரும். இதனால் இலங்கையில் அரசாங்க அதிகாரிகள் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்வதைத் தடுக்கும் ஒரு நடவடிக்கையாக தகவல் பெறுவதை உபயோகிப்பதற்கு சட்ட அங்கீகாரமானது சமூக இயக்கத்துடன் இணைக்கப்படல் வேண்டும்.

காரணம் பொதுமக்களுக்கு தகவல் பெறும் வழியமைவது பரிபாலனத்தில் வெளிப்படைத் தன்மையின் அளவை அதிகரிக்க உதவுகிறது. இதனால் அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களின் ஊழல் நடவடிக்கைகளை சந்தர்ப்பமும், அது தொடர்வதற்கான வாய்ப்பும் குறைகிறது. இதனால் சட்டத்தில் வெளிப்படுத்தும் தகவல் பெறும் உரிமைக்கான உத்தரவாதத்தின் தேவை பற்றி மீண்டும் வலியுறுத்துகையில் பொதுமக்கள் சட்டத்தை சீராகப் பிரயோக வலுவூட்டப்படும் தேவையும் சமமான முன்னுரிமை பெறுகிறது. TISL MEM திட்டத்தின் கீழ் அதன் ஆய்வுப் பிரசுரங்கள் மூலம் அரசு உத்தியோகத்தர்கள் (இதில் அமைச்சர்கள்) மக்களுக்கான பொறுப்புக்கூறும் தன்மையை உறுதிப்படுத்த தகவல் பெற முடியாதுள்ளமையினால் ஏற்படும் பாரதூரமான பாதிப்பு குறித்து பொது மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த அவர்களின் அபிப்பிராயத்தை, இந்த நோக்கத்தை எய்துவதற்கு செயற்படுத்த முற்படுகிறது.